

Muhammed Aleyhisselâmin Mûcizeleri

Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın, Allahü teâlânın peygamberi olduğunu açıklayan şahidler, sayılamayacak kadar çoktur. Allahü teâlâ; “Sen olmasaydın âlemi yaratmazdım” buyurdu. Bütün varlıklar, Allahü teâlânın varlığını, birliğini gösterdikleri gibi, Muhammed aleyhisselâmın peygamber olduğunu ve üstünlüğünü de göstermektedirler.

Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın mucizelerinin üç bin kadar olduğu bildirilmiştir. Bunlardan meşhûr olan birkaç tanesi aşağıdadır.

** Muhammed aleyhisselâmın mûcizelerinin en büyüğü Kur’ân-ı kerîmdir. Bugüne kadar gelen bütün şâirler, edebiyâtçılar, Kur’ân-ı kerîmin nazmında ve mânâsında, âciz ve hayrân kalmışlardır. Bir âyet-i kerîmenin benzerini söyleyememişlerdir. Geçmişte olmuş ve gelecekte olacak nice gizli şeyleri haber vermektedir. İşitenler ve okuyanlar, tadına doyamıyorlar. Yorulsalar da, usanmıyorlar. Okuması ve işitmesinin, sıkıntıları giderdiği, sayısız tecrübelerle anlaşılmıştır. Nice azılı İslâm düşmanları Kur’ân-ı kerîmi dinlemekle, kalbleri yumuşamış, îmâna gelmişlerdir.

** Muhammed aleyhisselâmın meşhûr mûcizelerinin en büyüklerinden birisi de, Ay’ı ikiye ayırmasıdır. Bu mûcize, başka hiçbir Peygambere nasîb olmamıştır. Muhammed aleyhisselâm elli iki yaşında iken, Mekke’de Kureyş kâfirlerinin ele-başları yanına gelip, “peygamber isen ayı ikiye ayır” dediler. Muhammed aleyhisselâm, herkesin ve hele tanıdıklarının, akrabâsının îmân etmelerini çok istiyordu. Ellerini kaldırıp duâ etdi. Allahü teâlâ, kabûl edip, ayı ikiye böldü. Yarısı bir dağın, diğer yarısı başka dağın üzerinde göründü. Kâfirler, Muhammed bize sihir yaptı dediler. Îmân etmediler.

** Birgün, kendisinden mûcize isteyenlere karşı, uzaktaki bir ağacı çağırdı. Ağaç, köklerini sürüyerek gelip selâm verip, “Eşhedü en lâilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü” dedi. Sonra, gidip yerine dikildi.

** Medîne’de, mescid-i nebevîde dikili bir hurma kütüğü vardı. Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem hutbe okurken, bu direğe dayanırdı. Buna Hannâne denirdi. Minber yapılıncâ, Hannâne’nin yanına gitmedi. Ondan ağlama seslerini, bütün cemâat işitdiler. Minberden inip, Hannâne’ye sarıldı. Sesi kesildi. “Eğer sarılmasaydım, benim ayrılığımın kıyâmete kadar ağlardı” buyurdu.

** Muhammed “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimiz, bir çayırda giderken, üç kerre, “Yâ Resûlallah” sesini işitti. O tarafa bakıp, bağlı bir geyik gördü. Yanında bir adam uyuyordu. Geyiğe isteğini sorunca; “Bu avcı beni avladı. Karşıdaki tepede iki yavrum var. Beni salıver! Gidip, onları doyurup geleyim” dedi. Resûl aleyhisselâm; “Sözünde durup gelir misin?” buyurdu. Geyik; “Allah için söz veriyorum, gelmezsem Allah’ın azâbı benim üzerime olsun” dedi. Resûlullah geyiği bıraktı. Biraz sonra geldi. Adam uyanıp; “Yâ Resûlallah! Bir emriniz mi var?” dedi. Peygamber Efendimiz de; “Bu geyiği âzâd et!” buyurdu. Adam, geyiğin ipini çözüp bıraktı. Geyik; “Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve enneke Resûlullah” dedi ve gitti.

** Birgün, bir köylüyü îmâna dâvet etdi. Müslümân bir komşunun vefât etmiş kızını diriltirsen, îmân ederim dedi. Mezârına gittiler. İsmi söyleyerek kızı çağırdı. İlk önce kabir içinden ses işitildi ve kız dışarı çıktı. Resûlullah Efendimiz, “Dünyâya gelmek ister misin?” buyurdu. Kız da, “Yâ Resûlallah! Dünyâya gelmek istemem. Burada babamın evindekinden daha râhatım. Müslümânın âhireti, dünyâsından daha iyi” dedi. Köylü bunu görünce, hemen îmâna geldi.

** Câbir bin Abdullah “radiyallahü teâlâ anh” bir koyun pişirdi. Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellem Eshâbı ile yidiler. “Kemiklerini kırmayınız!” buyurdu. Kemikleri toplayıp, mübârek ellerini üstüne koyup duâ etdi. Allahü teâlâ koyunu dirilti.

** Câbir bin Abdullah “radiyallahü teâlâ anh” diyor ki, çok borcum vardı. Resûlullah’a sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem haber verdim. Bahçeme gelip, hurma yığınının etrafında üç kere dolaşdı. “Alacaklılarımı çağır, gelsinler!” buyurdu. Her birine hakları verildi. Yığından birşey eksilmedi.

** Hazret-i Enes anlatır: Resûlullah’ın mübârek yüzünü sildiği bir mendili vardı. Bununla yüzünü siler, kirlendiği zaman, ateşe bırakırdı. Kirler yanar mendil yanmaz, tertemiz olurdu.

Kaynak: Kâinâtın Sultânı PEYGAMBER EFENDİMİZ “Sallallahü aleyhi ve sellem”